

การศึกษาสภาพความต้องการในการ
เรียนวิชาดนตรีสากล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน
จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
มัธยมศึกษา เขต 14

The Study Of The Needs Of Music Instruction For
Mattayomsuksa 1 Students At Deebuk Phangnga
Wittayayon School Phangnga Secondary
Education Service Area 14

ซามูเอล นุ่นทอง¹
Samuel Nunthong

¹ นิสิตปริญญาโท, สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตึกพังงาวิทยายนจังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตึกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือ 1.ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.ด้านความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องดนตรี และ 3.ด้านสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คำสำคัญ : ความต้องการ ดนตรีสากล

Abstract

The purpose of this research was to study the need in music learning of Matthayomsuksa 1 students at Deebuk Pang-nga Wittayayon Pang-nga Province under Secondary Educational Service Area Office 14. The sample included 132 Matthayomsuksa 1 students. Data was collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist and was statistically analyzed in percentage, arithmetic mean, and standard deviation. The findings revealed that the need in music learning of Matthayomsuksa 1 students at Deebuk Pang-nga Wittayayon Pang-nga Province under Secondary Educational Service Area Office 14 was generally found at high level. After item analysis, the one with the highest mean was teachers or related persons followed by readiness of musical instruments and educational institute.

Keywords : Need, Music

บทนำ

การเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนจัดเป็นวิชาพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 จะอยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะโดยจัดเป็นวิชาพื้นฐาน นักเรียนแต่ละคนในแต่ละช่วงชั้นต้องเรียนและยังได้แฝงอยู่กับกลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือกิจกรรมชุมนุมที่หลักสูตรได้เปิดกว้าง เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้เพิ่มเติมในรูปแบบของกิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นหลัก ทั้งนี้ โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสอนนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 พบว่า มีนักเรียนให้ความสนใจต่อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มชุมนุมดนตรีประเภทต่าง ๆ ตามแต่ความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาที่สามารถเปิดสอนได้ ซึ่งมีชื่อแตกต่างกันไป เช่น กิจกรรมดนตรีสากล กิจกรรมวงโยธวาทิตและกิจกรรมดนตรีฟิสิกส์ของ สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการดนตรี ครั้งที่ 5 และในการเรียนดนตรี การเล่นหรือปฏิบัติดนตรีเป็นกิจกรรมที่เด็กให้ความสนใจเพราะเป็นการแสดงความสามารถ เป็นการแสดงความภูมิใจให้กับผู้เรียนเองและทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าจะมีความสามารถในการปฏิบัติทักษะการเล่นดนตรี ไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียนในห้องซ้อมดนตรีหรือการเล่นรวมวงย่อมต้องการความพร้อมเพรียงและเข้าใจในหน้าที่ของตนเองเสมอ ผลจากการเล่นดนตรี คือ เด็กมีโอกาสได้พัฒนาเรียนรู้แนวคิดทางด้านดนตรี โดยใช้ทักษะการเล่นดนตรีเป็นสื่อ มีความรู้ความเข้าใจทางด้านดนตรี มีการแสดงออกโดยการเล่นซึ่งหมายถึงผู้เล่นต้องรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางดนตรีไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเล่นดนตรีจึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนควรได้ปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและแนวคิดด้านดนตรีและเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นดนตรีของผู้เรียน ทั้งในการเล่นเดี่ยวและการเล่นดนตรีรวมวง (กุมารี สุวรรณสิงห์, 2543 : 1) อีกทั้งยังช่วยขัดเกลาให้ผู้เรียนเป็นคนอ่อนโยน ความเป็นตัวของตัวเอง มีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีอายุประมาณ 13-17 ปี หรือในระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นวัยที่สดใสมีพลัง มีความสนใจและมีความต้องการในการแสดงออก ซึ่งถ้าไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการแสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่ ก็จะไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือถูกลดแรงขับเคลื่อนทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพแห่งตน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องดนตรี ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และด้านสถานศึกษา

แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของโรงเรียนนั้นได้บรรจุวิชาดนตรีให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้วก็ตาม แต่การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ และทำความเข้าใจได้ฝึกฝนปฏิบัตินั้นยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และมีอุปสรรคปัญหาหลายประการในด้านการเรียนดนตรีสากล เช่น เวลาเรียน อุปกรณ์เครื่องดนตรีและงบประมาณยังไม่เพียงพอรวมไปถึงผู้บริหารหรือฝ่ายวิชาการของโรงเรียนยังให้ความสำคัญต่อดนตรีไม่เทียบเท่าวิชาการด้านอื่น ๆ และเพื่อให้ทราบถึงความต้องการตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสูตร และวัตถุประสงค์ที่ได้จัดวางไว้อย่างต่อเนื่องต่อไป รวมทั้งเพื่อให้สถานศึกษาตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงคุณค่าของดนตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตึกทุ่งพวงวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องดนตรี ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านสถานศึกษา

ระเบียบวิธีการศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนตึกทุ่งพวงวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำนวน 200 คน R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนตึกทุ่งพวงวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนตึกทุ่งพวงวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43) จำนวน 132 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยกรอบเนื้อหาสาระจากแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งลักษณะของเครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวนคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพด้านครอบครัว มีจำนวนคำถามทั้งหมด 7 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 สรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อยู่ในกลุ่มอายุ 13 ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มักเคยเล่นเครื่องดนตรีในประเภทเครื่องเป่า นักเรียนมีความสนใจในดนตรีบ้างในบางครั้ง มีนักเรียนบางส่วนเคยฝึกหัดดนตรีสากล แต่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่มีความสามารถในการเล่นดนตรีเป็นส่วนใหญ่ และไม่ได้เป็นสมาชิกชุมนุมดนตรีและผู้ร่วมเสนอผลงานทางดนตรี ส่วนพื้นฐานทางด้านการเรียนวิชาดนตรีสากลนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และได้รับการส่งเสริมด้านดนตรีสากลจากผู้ปกครองเป็นส่วนมาก บิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีพี่น้องจำนวน 2 คน มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนมาก และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองรวมกันต่อเดือนอยู่ที่ 5,001 - 10,000 บาท เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของการปลูกฝัง เป็นพรแสวงมากกว่าพรสวรรค์ การปลูกฝังให้เด็ก มีใจรักดนตรีไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะความเพลิดเพลินอย่างเดียว แต่ยังทำให้เกิดทักษะในหลาย ๆ ด้าน พัฒนาสมองและโสตประสาท ทำให้เป็นคนละเอียดอ่อน มีจิตใจอ่อนโยน มีเหตุผล มีสมาธิเป็นการฝึกให้เด็กมีวินัยเสริมสร้างบุคลิกภาพและพัฒนาความเป็นผู้นำ การปลูกฝังให้เด็กมีใจรักดนตรีนั้น ไม่จำเป็นที่ผู้ปกครองจะต้องเล่นดนตรีเป็น เนื่องจากดนตรีเป็นวิชาที่เกิดจากทักษะไม่ใช่วิชาท่องจำ ยิ่งเรียนยิ่งยาก ผู้ปกครองบางท่านเห็นเด็กเล่นไม่ค่อยได้ก็จะคิดว่าลูกไม่มีพรสวรรค์ จริง ๆ แล้วทุกคนมีความสามารถมีพรสวรรค์ทั้งนั้น แต่อาจจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการอบรมเลี้ยงดู สภาพปัจจุบันทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาที่มานั่งดูเด็กซ้อมดนตรี ต้องทำงานทั้งนอกบ้านและดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน เพียงแต่บอกว่าให้เด็กซ้อมดนตรีเท่านั้น เด็กเป็นวัยที่อยากเล่นเป็นวัยที่ต้องการกำลังใจ ต้องการคำชม และความสนใจจากบิดา มารดา ดังนั้น สิ่งที่สำคัญมากสำหรับเด็กก็คือการได้รับกำลังใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า ความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะการเล่นดนตรีช่วยให้ได้รู้สึกสงบ กล่อมเกล่าจิตใจ มีสมาธิ สามารถเปลี่ยนเด็กที่ฉุนเฉียว ขี้โมโหให้กลายเป็นเด็กว่านอนสอนง่าย หรือทำให้เด็กที่เชื่องซึมรู้สึกคึกคัก สดชื่น สดใส ร่าเริง ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ระบุว่า “กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในด้านดนตรี ที่มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจักษ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามตัวแปร ดังนี้

3.1 ด้านการเรียนการสอน

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนติบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นวิชาดนตรีสากลช่วยฝึกสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจากการเรียนดนตรีนั้น จะต้องเรียนอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่อายุน้อยยิ่งดี เพื่อให้ซึมซับและเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต การเรียนดนตรีควรได้รับพื้นฐานที่ถูกต้อง ทักษะทางดนตรีมีผลต่อจิตใจของเด็กเช่นกัน ประเภทของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดจะมีอิทธิพลต่อเด็กไม่เหมือนกัน ดนตรีที่อ่อนหวานกับดนตรีที่เร้าร้อนจะมีผลต่อการพัฒนาของเด็ก ดนตรีที่อ่อนหวานจะพัฒนาเด็กไปในทางเรียบร้อย อ่อนไหว สุขุม

แต่ดนตรีที่เราเรียนจะพัฒนาเด็กไปในทางรวดเร็ว ตัดสินใจรวดเร็ว เด็ดขาด แข็งแกร่ง และเป็นตัวของตัวเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิ นามวงษ์ ได้วิจัยเรื่อง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (สาระดนตรี) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตร ครูได้รับเอกสารและความรู้ทางวิชาการในการจัดทำหลักสูตรอย่างเหมาะสม มีการวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำหลักสูตรครบทุกขั้นตอน ครูส่วนใหญ่จัดทำหลักสูตรได้เหมาะสมกับท้องถิ่น/ชุมชน เนื่องจากเห็นความสำคัญของการจัดทำหลักสูตร ครูส่วนใหญ่มีความรู้ทางวิชาการดนตรี และมีทักษะด้านดนตรีเป็นอย่างดี และครูมีความเห็นว่าการที่วิทยากรที่มาให้การอบรมในการเขียนหลักสูตรดนตรีควรเชี่ยวชาญด้านดนตรีโดยตรง จะทำให้ครูมีความมั่นใจในการเขียนหลักสูตรมากขึ้น ปัญหาอุปสรรคในการจัดทำหลักสูตร ครูมีปัญหาในการจัดทำหลักสูตรขั้นตอนต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากครูได้รับการอบรมการทำหลักสูตรอย่างเหมาะสม ปัญหาที่ครูส่วนใหญ่พบคือ คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และผู้ปกครอง ไม่ค่อยร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรหรือมีส่วนในการจัดทำหลักสูตรน้อย และวิทยากรที่มาแนะนำการเขียนหลักสูตรไม่มีความรู้ด้านดนตรี ทำให้ครูขาดความเชื่อมั่นว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพหรือไม่ ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดทำหลักสูตร ครูคิดว่ามีปัจจัยหลายด้าน ทั้งงบประมาณ วิทยากร และการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา การเตรียมบุคลากรในการทำหลักสูตร ความร่วมมือของชุมชน/ท้องถิ่น ต้องเหมาะสมในทุก ๆ ด้าน ภาพสะท้อนการใช้หลักสูตร นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดี มีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตามข้อกำหนดของครูผู้สอนได้ตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และงานวิจัยของวิสาร สุทธิสว่าง ได้วิจัยเรื่องการศึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สาระดนตรี ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ของสถานศึกษาของรัฐ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ครูดนตรีมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาน้อย ขาดความมั่นใจ ความรู้พื้นฐานด้านดนตรีของนักเรียนมีน้อย เวลาเรียนไม่เพียงพอ ไม่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ให้สูงได้ แต่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สามารถครอบคลุมมาตรฐานช่วงชั้นได้อย่างต่อเนื่องสาระดนตรีไทยมีมากกว่าดนตรีสากลและดนตรีท้องถิ่น เวลาเรียนกำหนดโดยผู้บริหารสถานศึกษา การจัดทำคำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ใช้ตัวอย่างจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะเป็นหลัก นักเรียนและชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผลจากการจัดทำหลักสูตร พบว่า ครูดนตรีให้ค่าน้ำหนักพัฒนาการของนักเรียนเรียงตามลำดับ คือ ความรู้ ความเข้าใจดนตรี คุณธรรมจริยธรรม และทักษะปฏิบัติ ดนตรีปัญหาที่พบในการจัดทำหลักสูตร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญในการเรียนการสอนดนตรีพื้นฐาน ครูดนตรีมีน้อย ชุมชนขาดสื่อและแหล่งเรียนรู้ดนตรี หลักสูตรไม่ชัดเจน และนักเรียนขาดความรู้พื้นฐานด้านดนตรี

3.2 ด้านความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องดนตรี

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามตัวแปรด้านความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องดนตรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นมีการจัดเก็บเครื่องดนตรีอย่างเป็นระเบียบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา อุดมสิน และเกื้อจิตต์ ฉิมทิน ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีปัญหาด้านสื่อการสอนซึ่งเป็นปัญหาสูงสุด และครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าขาดเครื่องดนตรี ขาดเครื่องแต่งกายขาดห้องฝึกซ้อม ห้องเก็บเครื่องดนตรีและห้องแต่งกาย ขาดสื่อการสอน ขาดงบประมาณ ขาดคนที่จะซ่อมแซมและสร้างอุปกรณ์ และขาดทักษะในการใช้สื่อการสอน และงานวิจัยของมงคล แจ่มบำรุง ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการจัดแหล่งเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนดนตรีสากลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอนดนตรีสากล ลำดับที่ 1 คือ หนังสือและโน้ตเพลง ลำดับที่ 2 คือ ระบบอินเทอร์เน็ต และลำดับที่ 3 คือ รูปภาพเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ

3.3 ด้านผู้เรียน

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามตัวแปรด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นนักเรียนสามารถนำวิชาดนตรีไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ เนื่องจากทัศนคติดั้งเดิมของการเล่นดนตรีในประเทศไทย คือ เป็นเครื่องไว้แก้ความรำคาญ ผ่อนคลายอารมณ์เท่านั้น เป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติ ไม่สามารถทำเงินได้มากเหมือนวิชาชีพอื่น ๆ แต่เมื่อวันเวลาผ่านมาถึงปัจจุบันนี้ บิดา มารดา ผู้ปกครองบางคนเห็นถึงความสำคัญของการเล่นดนตรี จึงส่งบุตรหลานมาเรียนดนตรีกันมากขึ้นและจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางความคิดดนตรีที่ดีให้เด็ก สนับสนุนให้เด็กดูคอนเสิร์ต และทำกิจกรรมดนตรีเป็นกลุ่ม อีกทั้งสนับสนุนเด็กที่มีพรสวรรค์ด้านนี้ให้ได้ศึกษาเป็นวิชาเอกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของมาสโลว์ ในด้านความต้องการที่จะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และการต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้างการนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ มีความรู้สึกมั่นใจในตัวเอง และเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานที่ท้าทาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน และการก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพ

3.4 ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามตัวแปรด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ

ประเด็นครูผู้สอนมีความรู้และความถนัดทางด้านดนตรีโดยตรง ครูดนตรีมีส่วนเป็นอย่างมาก เพราะครูสามารถที่จะทำให้เด็กรู้สึกรักดนตรีหรือเกลียดดนตรี การสอนไปวันหนึ่ง ๆ โดยไม่รู้ว่าจะสอนอะไรและจะสอนยังไงต่อไปนั้น เป็นการทำลายโอกาสของเด็ก หากครูไม่มีความสามารถที่จะดึงความสามารถทางดนตรีของเด็กออกมาได้จะทำให้เด็กเสียโอกาสในการเรียนรู้ เพราะเด็กคนนั้นอาจจะเป็นนักดนตรีที่ดีก็ได้ การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็กเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ในการเรียนดนตรี การที่พาเด็กไปทำกิจกรรมหรือไปดูการแข่งขันด้านดนตรีเป็นการสร้างแรงบันดาลใจอย่างหนึ่งให้กับเด็กและการแสวงหาครูที่ดีของผู้ปกครองก็เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะครูเป็นหัวใจสำคัญของการเรียน ไม่ใช่เรียนกับใครก็ได้ ครูที่ดีนั้นสามารถนำนักเรียนไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง ครูที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ ไม่หยุดการเรียนรู้มองเห็นอนาคตเด็ก เข้าใจเด็กแต่ละคน ครูบางคนสอนไปวัน ๆ ถึงชั่วโมงสอนก็เปิดหนังสือสอน ไม่ได้คิดว่าจะสอนอะไร ไม่มีแผนการสอน เมื่อครูสอนไปเรื่อย ๆ เด็กจึงเรียนไปเรื่อย ๆ เมื่อครูไม่มีเป้าหมายในการสอน เด็กก็ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิชัย ปรัชญานุสรณ์ ที่กล่าวว่า “เนื่องจากดนตรีเป็นศิลป์ ผู้สอนดนตรีจึงควรเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญ และรอบรู้ในเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับดนตรี เช่น ทางด้านการบรรเลง ด้านการขับร้อง ด้านเนื้อหาวิชา ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบ ลักษณะ ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี อื่น ๆ อีกมากมาย เพราะว่าดนตรีไม่เหมือนวรรณศิลป์ที่สามารถบรรยายได้เป็นภาษาเขียนเพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ และสัมผัสได้ง่ายและรวดเร็ว ดนตรีไม่เหมือนทัศนศิลป์ที่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ แต่ดนตรีเป็นได้ทั้งรูปธรรม และนามธรรม” และสอดคล้องกับงานวิจัยของสายละออ จำปา ได้วิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการเรียนวิชาดนตรีนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนต้องการครูที่มีความรู้ ความถนัด ด้านดนตรี และนาฏศิลป์โดยตรง และงานวิจัยของ ฉันทนา อุดมสิน และ เกื้อจิตต์ ฉิมทิน ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่ามีปัญหาด้านการเรียนการสอน คือ ครูผู้สอนดนตรี-นาฏศิลป์ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาและไม่ได้ฝึกอบรมมาด้านนี้โดยตรง ครูผู้สอนไม่มีความถนัด และขาดทักษะในการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ถึงแม้ว่าครูจะพอใจในการสอนวิชานี้เท่ากับวิชาอื่นๆ แต่เนื่องจากมีลักษณะพิเศษที่ต้องสาธิต ทำท่างให้นักเรียนดู ทำให้เกิดปัญหากับครูบางคนที่ไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดส่งผลให้การสอนไม่ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร และงานวิจัยของ นาทยา หงษ์ศิลา ได้วิจัยเรื่อง สถานภาพทางวิชาการของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูในวิชาศิลปะกับชีวิตที่มีคุณวุฒิครบ 3 ด้าน คือด้านดนตรี ด้านศิลปะ และด้านนาฏศิลป์ มีจำนวน 4 โรงเรียน จาก 36 โรงเรียน ไม่มีโรงเรียนใดที่มีห้องเรียนเฉพาะสำหรับเรียนดนตรีที่สามารถเก็บเสียงได้ เครื่องดนตรีในโรงเรียนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนและชำรุด ครูดนตรีต้องสอนปฏิบัติดนตรีนอกเวลาเป็นส่วนใหญ่ ครูดนตรีในวิชาศิลปะกับชีวิตมีคุณวุฒิทางดนตรีในระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี รวมจำนวน 24 คน ไม่มีคุณวุฒิทางดนตรีจำนวน 12 คน ส่วนใหญ่ที่มีคุณวุฒิทางดนตรี ศึกษาด้านดนตรีสากล

มากกว่าดนตรีไทย ครูดนตรีที่ไม่มีคุณวุฒิทางดนตรีต้องหาความรู้ทางดนตรีโดยวิธีศึกษาด้วยตนเอง ครูดนตรีมีความต้องการอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถทางดนตรี ด้านทฤษฎีและปฏิบัติทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลมากกว่าการศึกษาต่อ และมีครูดนตรียังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ระดับ 3 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรดนตรีหรือการจัดแผนการเรียนการสอนของสถาบันที่ผลิตครูดนตรีให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล

3.5 ด้านสถานศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามตัวแปรด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นโรงเรียนควรมีเวทีหรือกิจกรรมให้นักเรียนแสดงออก และประเด็นโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมดนตรีสากล เมื่อเด็กเรียนดนตรีแล้ว ต้องหาโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถ ซึ่งการแสดงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการเรียนดนตรี เพราะนอกจากจะเป็นผู้ที่มีฝีมือแล้ว ต้องเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง ดังนั้น ประสพการณ์ของผู้เรียนที่ผ่านการแสดงบนเวทีเป็นการฝึกความมั่นใจ และเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน ประการสำคัญ การแสดงดนตรีของนักเรียนนำมา ซึ่งความภาคภูมิใจของคุณพ่อคุณแม่และตัวผู้แสดงเอง เมื่อดนตรีเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความภูมิใจในตนเอง และความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้นนำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของตัวเอง มองเห็นคุณค่าของชีวิต เมื่อรู้สึกดีกับตนเองก็จะแผ่ไปยังผู้อื่นด้วย กล่าวได้ว่าดนตรีมีส่วนร่วมสร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อให้คนที่มีคุณภาพสร้างสิ่งที่ดีให้แก่สังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมาสโลว์ในด้านความต้องการทางสังคม กล่าวคือ คนเราต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มนอกเหนือจากการศึกษาในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาแล้ว วิชาดนตรียังเป็นวิชาพิเศษที่มีผู้ปกครองให้ความสนใจสนับสนุนบุตรหลานให้เรียนดนตรีกันเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากการเรียนดนตรีในโรงเรียนไม่มีความพร้อมทางการจัดการศึกษา วัสดุอุปกรณ์ดนตรีมีราคาสูง ครูดนตรีตามโรงเรียนก็มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเท่านั้น หลักสูตรการศึกษาไทยก็ไม่ได้เน้นความสำคัญทางวิชาชีพดนตรีเท่าใดนัก โรงเรียนดนตรีเอกชนต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีความสนใจเรียนวิชาการดนตรีนี้ ปัจจุบันจึงมีโรงเรียนดนตรีเอกชนตาม มาตรา 15(2) ที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนภรณ์ วงศ์คำจันทร์ ได้วิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยด้านความคิดเห็นและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า โรงเรียนผู้บริหาร ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ครูผู้สอนควรมีวุฒิการศึกษา

ด้านดนตรี มีประสบการณ์และเอาใจใส่ในการสอนอย่างจริงจัง นักเรียนควรเอาใจใส่ในการเรียน และมีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม สื่อการสอน ควรจัดหาสื่อการสอนที่ไม่ซ้ำชุด จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องดนตรีให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน การจัดสภาพแวดล้อม ควรมีห้องดนตรีที่เป็นเอกเทศไม่รบกวนการเรียนการสอนวิชาอื่น และส่วนที่สำคัญคือกรมสามัญศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาดนตรีศึกษา เพื่อลดปัญหาด้านยาเสพติดของนักเรียน ปัญหาการชกต่อยกันและปัญหาสื่ออาจารย์ และงานวิจัยของสำฤทธิ์ คงทรัพย์ ได้วิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมวงดนตรีสากลสมัยนิยมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมชุมนุมวงดนตรีสากลสมัยนิยม จัดขึ้นโดยใช้คาบกิจกรรมชุมนุมจำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์และเวลานานอกราชการ ได้แก่ พักกลางวัน หลังเลิกเรียนและวันหยุดราชการ โดยมีลำดับขั้นตอน คือ เขียนโครงการ รับสมัครสมาชิก คัดเลือกนักดนตรีและนักร้องประชุมสมาชิก จัดทำตารางฝึกซ้อม ฝึกซ้อมการบรรเลงและขับร้องออกแสดง และเข้าร่วมประกวดแข่งขันประเมินผล การคัดเลือกนักดนตรีและนักร้องโรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก สามารถคัดเลือกนักดนตรีและนักร้องได้ตามเกณฑ์ที่ต้องการ โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนน้อยคัดเลือกจากผู้เรียนวิชาเลือกเสรีดนตรีสากลและจากการประกวดขับร้อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม ได้แก่ ผู้ร่วมกิจกรรมต้องเป็นผู้ที่มีใจรักและมีพรสวรรค์ในด้านดนตรี โรงเรียนให้การสนับสนุนจริงจังและต่อเนื่อง มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอสำหรับผู้ร่วมกิจกรรม มีครูที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมที่มีความสามารถช่วยเหลือแนะนำ และใช้เวลาในการฝึกซ้อมมาก

สรุปและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตึกบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 อภิปรายผลได้ดังนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตึกบุกพังงาวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสถานศึกษา ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาดนตรีโดยจำแนกตามตัวแปร ด้านการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นวิชาดนตรีสากลช่วยฝึกสมาธิและความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องดนตรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นมีการจัดเก็บเครื่องดนตรีอย่างเป็นระเบียบ ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นนักเรียนสามารถนำวิชาดนตรีไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ ด้านครูผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นครูผู้สอนมีความรู้และความถนัดทางด้านดนตรีโดยตรง

และด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประเด็นโรงเรียนควรมีเวทีหรือกิจกรรมให้นักเรียนแสดงออก และประเด็นโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมดนตรีสากล

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุมาริ สุวรรณสิงห์. (2543). **การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ศ 029) /** กุมาริ สุวรรณสิงห์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉันทนา อุดมสิน, เกื้อจิตต์ ฉิมทิน. (2533). **รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์. (2544). **ปัญหาการสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิตระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นาดยา หงส์ศิลา. (2543). **สถานภาพทางวิชาการของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิชัย ปรัญญานุสรณ์. (2553). **ทฤษฎีดนตรีระดับเกร็ดหนึ่ง**. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์.
- มงคล แจ่มบำรุง. (2552). **การศึกษารูปแบบการจัดแหล่งเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนดนตรีสากลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายละออ จำปา. (2543). **สภาพปัญหาและความต้องการเรียนวิชาดนตรีนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำฤทธิ์ คงรัตน์. (2545). **การจัดกิจกรรมวงดนตรีสากลสมัยนิยมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุพรรณิ นามวงษ์. (2549). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (สาระดนตรี) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครุดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
สำนักการศึกษา กรุงเทพฯ . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยมหิดล.

A.H. Maslow. (1943). “A Theory of Human Motivation” , *Psychological Review*.
(50), 370-96.